

Cauza C-129/20**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

9 martie 2020

Instanța de trimitere:

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Luxemburg)

Data deciziei de trimitere:

27 februarie 2020

Recurent, reclamant inițial :

XI

Intimat, pârât inițial :

Caisse pour l'avenir des enfants

1 Obiectul și împrejurările litigiului:

- 1 La data de 4 martie 2012, la un moment în care nu avea un loc de muncă, solicitanta a născut gemeni.
- 2 După ce a încheiat, la 15 septembrie 2012 și la 1 august 2013, două contracte de închirieri de servicii pe durată determinată în învățământul școlar, ea a semnat, la 15 septembrie 2014, un contract pe durată nedeterminată tot în învățământul școlar.
- 3 La data de 11 martie 2015, aceasta a solicitat beneficiul concediului pentru creșterea copilului începând cu data de 15 septembrie 2015.
- 4 Prin o decizie din 19 mai 2015, Caisse nationale des prestations familiales [Casa națională pentru prestații familiale, Luxemburg] (devenită „Caisse pour l'avenir des enfants” [Casa pentru viitorul copiilor]), a respins cererea de „indemnizație de concediu pentru creșterea copilului cu normă întreagă” pentru motivul că, în esență, aceasta nu avea calitatea de lucrător la momentul nașterii și pe parcursul

celor 12 luni imediat precedente începutului concediului pentru creșterea copilului.

- 5 Prin o hotărâre din 27 octombrie 2017, Conseil arbitral de la sécurité sociale [Consiliul de Arbitraj al Securității Sociale, Luxemburg] a modificat această decizie reținând, în temeiul clauzei 1 și al clauzei 2 punctul (3) subpunctul (b) din Acordul-cadru referitor la concediul pentru creșterea copilului încheiat de UNICE, CEEP și CES la 14 decembrie 1995 și pus în aplicare prin Directiva 96/34/CE a Consiliului din 3 iunie 1996, (JO 1996, L 145, Ediție specială 05/vol. 3, p. 160), că legislația unui stat membru nu poate să prevadă decât dispoziții mai favorabile, iar nu mai restrictive, astfel încât trebuie să lase inaplicabile, în speță, dispoziția din dreptul național care prevede ocuparea unui loc de muncă în ziua nașterii.
- 6 Acesta a considerat că condiția care impune ocuparea unui loc de muncă la momentul nașterii nu este compatibilă cu cerința unei perioade de muncă sau a unei vechimi care nu depășește un an, din moment ce, în speță, condiția se găsește îndeplinită la limita acestui plafon imediat înainte de începutul concediului pentru creșterea copilului și că o condiție suplimentară care impune ocuparea unui loc de muncă la momentul nașterii ar avea ca efect prelungirea acestei perioade de muncă cerute cu douăsprezece luni și ar face astfel ca accesul la dreptul la concediul pentru creșterea copilului să fie mult mai restrâns decât ceea ce prevede directiva.
- 7 Sesizat cu apel, Conseil supérieur de la sécurité sociale [Consiliul Superior al Securității Sociale, Luxemburg] a anulat această decizie prin o hotărâre din 17 decembrie 2018.
- 8 Acesta a considerat că, din moment ce XI nu dispunea de un contract de muncă la momentul nașterii gemenilor, dreptul la concediul pentru creșterea copilului nu îi este accesibil acesteia în mod independent de o eventuală ocupare subsecventă a unui loc de muncă în cadrul aceleiași instituții publice, pentru cel puțin un an care precedă începutului dorit al concediului solicitat.
- 9 În opinia acestuia, într-adevăr, dreptul la concediul pentru creșterea copilului nu poate „renaște” din simplul fapt că părintele, care nu avea calitatea de lucrător la momentul nașterii, a ocupat un loc de muncă pe durata unui an din perioada de 5 ani pe parcursul căreia concediul pentru creșterea copilului poate fi solicitat.
- 10 Conseil supérieur de la sécurité sociale [Consiliul Superior al Securității Sociale] a adăugat că nu sunt motive să verifice conformitatea condiției ocupării unui loc de muncă pe o perioadă de un an cu dreptul Uniunii, având în vedere că dreptul la concediul pentru creșterea copilului nu îi este accesibil lui XI.
- 11 XI a introdus un recurs împotriva acestei hotărâri.

2. Dispozițiile în cauză:

Dreptul Uniunii

Directiva 96/34/CE a Consiliului din 3 iunie 1996 privind acordul-cadru referitor la concediul pentru creșterea copilului încheiat de UNICE, CEEP și CES

12 Clauza 1, denumită „Obiectul și domeniul de aplicare” are următorul cuprins:

„(1) Presentul acord enunță cerințele minime menite să faciliteze concilierea responsabilităților profesionale și familiale pentru părinții care lucrează.

(2) Presentul acord se aplică tuturor lucrătorilor, bărbați și femei, care au un contract sau o relație de muncă definită în legislație, convențiile colective sau practicile în vigoare în fiecare stat membru”.

13 Clauza 2, denumită „Concediul pentru creșterea copilului” prevede:

„(1) În temeiul prezentului acord, sub rezerva clauzei 2.2, se acordă lucrătorilor, bărbați și femei, un drept individual la concediu pentru creșterea copilului, pe baza nașterii sau adopției unui copil, pentru a le da posibilitatea să îngrijească acel copil, pe o perioadă de cel puțin trei luni, până la o vârstă dată de maximum opt ani care urmează să fie stabilită de statele membre și/sau de partenerii sociali.

[...]

(3) Condițiile de acces și modalitățile de aplicare a concediului pentru creșterea copilului sunt definite de lege și/sau de convențiile colective din statele membre, cu respectarea cerințelor minime ale prezentului acord. Statele membre și/sau partenerii sociali pot, în special:

[...]

(b) să condiționeze dreptul la concediu pentru creșterea copilului de o perioadă de muncă și/sau de vechime care nu poate depăși un an;

[...]”.

Dreptul intern:

Legea din 16 aprilie 1979 privind statutul general al funcționarilor de stat, astfel cum a fost modificată prin Legea din 12 februarie 1999 privind instituirea concediului pentru creșterea copilului și a concediului pentru motive familiale, în ultima versiune rezultată din Legea din 22 decembrie 2006

14 Articolul 29bis prevede:

„[...]”

Poate solicita concediu pentru creșterea copilului orice persoană, denumită în continuare «părintele», în măsura în care:

[...]

- ocupă în mod legal un loc de muncă pe teritoriul Marelui Ducat al Luxemburgului la momentul nașterii sau al încredințării în vederea adopției a copilului ori a copiilor, precum și cel puțin pe durata celor douăsprezece luni care precedă imediat începutul concediului pentru creșterea copilului

[...]”.

3. Poziția părților:

XI

- 15 XI reproșează mai întâi Conseil supérieur de la sécurité sociale [Consiliul Superior al Securității Sociale] faptul că a dedus din clauza 1 și din clauza 2 punctul (1) din acordul-cadru că beneficiul concediului pentru creșterea copilului este rezervat lucrătorilor care au această calitate la momentul nașterii copilului pentru care concediul pentru creșterea copilului este solicitat. În mod contrar, XI susține că clauza 1 din acordul-cadru nu impune calitatea de lucrător la momentul nașterii sau al adopției copilului.
- 16 XI reproșează în continuare Conseil supérieur de la sécurité sociale [Consiliul Superior al Securității Sociale] că a refuzat să verifice conformitatea articolului 29bis din legea privind statutul general al funcționarilor de stat cu clauza 2 punctul (3) subpunctul (b) din acordul-cadru privind concediul pentru creșterea copilului, care prevede o condiție de ocupare a unui loc de muncă pe o durată maximă de un an și că astfel a refuzat să aplice aceasta din urmă. XI consideră, în mod contrar, că articolul 29bis supune atribuirea concediului pentru creșterea copilului unei duble condiții de ocupare a unui loc de muncă la momentul nașterii copilului și de o vechime de douăsprezece luni la momentul solicitării, contrar clauzei 2 punctul (3) subpunctul (b) din acordul-cadru care prevede că legiuitorul național nu poate solicita decât o vechime cu perioada maximă de un an.
- 17 Ea subliniază faptul că dubla condiție cerută de articolul 29bis implică o perioadă de muncă care depășește în mod necesar un an atunci când, precum în speță, perioada neîntreruptă de douăsprezece luni consecutive de ocupare legală a unui loc de muncă, (prima condiție), nu coincide cu momentul nașterii copiilor (a doua condiție). Articolul 29bis cuprinde prin urmare condiții cumulative a unei vechimi sau a unei perioade de muncă care depășește condiția vechimii, ori a unei perioade de muncă maxime de 12 luni, prevăzută în clauza 2 punctul (3) subpunctul (b) din

cordul-cadru privind concediul pentru creșterea copilului din 14 decembrie 1995, pus în aplicare prin Directiva 96/34/CE.

- 18 XI solicită să se adreseze Curții de Justiție o întrebare preliminară privind conformitatea articolului 29bis din legea din 16 aprilie 1979 privind statutul general a funcționarilor de stat, cu modificările ulterioare, cu acordul cadru.

Caisse pour l'avenir des enfants [Casa pentru viitorul copiilor]

- 19 La Caisse pour l'avenir des enfants [Casa pentru viitorul copiilor] susține că legea criticată este în conformitate cu dreptul Uniunii. Dreptul la concediul pentru creșterea copilului provine în beneficiul unui părinte lucrător din faptul nașterii sau al adopției unui copil și este acordat dacă o perioadă de muncă de un an este contabilizată înainte de începutul concediului pentru creșterea copilului.
- 20 Aceasta concluzionează în sensul respingerii motivelor de anulare și a întrebării preliminare, motivând că acordul cadru nu se pretează interpretării.

4. Aprecierea Cour de cassation [Curtea de Casație, Luxemburg]:

- 21 Întrebarea care se pune este dacă clauzele directivei vizate în recurs se opun aplicării articolului 29bis din Legea privind statutul general al funcționarilor de stat.
- 22 Motivele invocă o chestiune de interpretare a dreptului Uniunii care este determinantă pentru soluționarea litigiului iar aplicarea corectă a acestui drept nu se impune cu o evidență care nu lasă loc niciunei îndoieli rezonabile privind maniera de soluționare a întrebării, care nu a făcut încă obiectul unei decizii cu titlu preliminar într-o speță similară.
- 23 Este necesară, așadar, sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul articolului 267 TFUE, cu întrebarea preliminară enunțată mai jos.

5. Întrebarea preliminară:

- 24 Cour de cassation [Curtea de Casație] adresează următoarea întrebare :

Clauza 1 alineatele (1) și (2) și clauza 2 alineatul (1) și alineatul (3) litera (b) din Acordul-cadru referitor la concediul pentru creșterea copilului încheiat la 14 decembrie 1995 de organizațiile intersectoriale cu caracter general UNICE, CEEP și CES, pus în aplicare prin Directiva 96/34/CE a Consiliului din 3 iunie 1996 privind acordul la concediu pentru creșterea copilului (*Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* L 145 din 19.6.96, pagina 4, Ediție specială 05/vol. 3, p. 160) trebuie să fie interpretate în sensul că se opun aplicării unei dispoziții din dreptul intern, precum articolul 29bis din Legea modificată din 16 aprilie 1979 privind statutul general al funcționarilor de stat, în versiunea rezultată din Legea

din 22 decembrie 2006 (Memorial, A, 2006, n 242, pagina 4838), care subordonează acordarea concediului pentru creșterea copilului dublei condiții ca lucrătorul să ocupe în mod legal un loc de muncă și să fie afiliat pe acest temei la regimul de securitate socială, pe de o parte, fără întrerupere pe parcursul a cel puțin douăsprezece luni consecutive imediat precedente debutului concediului pentru creșterea copilului și, pe de altă parte, la momentul nașterii sau al primirii copilului sau a copiilor adoptați, respectarea celei de a doua condiții fiind cerută chiar dacă nașterea sau primirea a avut loc la mai mult de douăsprezece înainte de debutul concediului pentru creșterea copilului?

DOCUMENT DE LUCRU